

Discurs del president Aragonès al debat sobre l'orientació política general del Govern

Parlament de Catalunya, 28 de setembre de 2021

Moltes gràcies, molt honorable presidenta, conselleres i consellers, vicepresident benvolgudes, diputades i diputats i tota la ciutadania que ens està seguint aquets debat. Bona tarda a tots i a totes.

Catalunya necessita totes les eines d'un estat per garantir la cohesió social, la prosperitat econòmica i la defensa dels interessos de Catalunya en un món global. Per aquestes raons soc independentista, perquè només amb la independència ho podrem garantir. Em vaig presentar a la investidura amb un doble compromís inequívoc: culminar la independència de Catalunya i iniciar una nova etapa de transformació i canvi per al nostre país. Aquests són els meus objectius, els objectius del govern que presideixo i els que reflecteixen una majoria electoral present en aquesta cambra.

I avui els puc afirmar que la transformació del país que vam prometre en el debat d'investidura i en la constitució del nou Govern ja està en marxa. El canvi a la Generalitat de Catalunya ha començat. Avui som ja en una nova etapa de la nostra història. La nova Generalitat ha començat a posar les bases de la transformació i la sacsejada que el país necessita en tots els àmbits.

Hem reiniciat el procés de negociació entre l'Estat espanyol i Catalunya, una oportunitat històrica que hem de saber aprofitar, i hem posat les bases per impulsar una sortida a la crisi que no deixi a ningú enrere i per transformar el sistema econòmic per generar benestar i prosperitat per a tothom. Amb un únic objectiu: millorar la vida de la ciutadania.

La transformació a Catalunya, com deia, ja ha començat. Aquesta és una de les idees centrals que vull transmetre en aquest Debat de Política General del nou Govern i d'aquesta presidència de la Generalitat.

En aquesta intervenció, en primer lloc, explicaré algunes de les accions de transformació que ja hem estat implementat com a Govern, posteriorment abordaré com crec que hem d'afrontar la resolució del conflicte polític històric entre

Catalunya i l'Estat espanyol i, finalment, exposaré les línies mestres de la legislatura de la nova Generalitat que pretenen donar resposta a l'objectiu de les quatre transformacions que el país necessita: la transformació social, la transformació verda, la transformació feminista i la transformació democràtica.

En definitiva, els exposaré com aquest Govern treballa sempre amb un doble objectiu que és indestruïble: l'alliberament nacional, que és la culminació de la independència de Catalunya, i el progrés i la lluita per millorar la qualitat de vida dels catalans i les catalanes. La millora de la vida quotidiana del comú de la gent. Aquest és el nostre objectiu.

D'entrada voldria plantejar-vos tres exemples, que corresponen a tres mesures que comencem ja a implementar. El primer exemple, en el debat d'investidura em vaig comprometre a impulsar la gratuïtat de l'educació de 0 als 3 anys. Doncs ho comencem implementar ja: a partir del proper curs, el darrer curs de l'escola bressol, el que anomenen el P2, serà gratuït. Aquesta serà la primera fase del procés de gratuïtat en l'accés a l'escola bressol que ens ha de permetre avançar cap a l'equitat en l'accés a l'educació, fer un salt endavant en la igualtat d'oportunitats i construir-lo des del principi de la vida, des de la infància.

En segon lloc, abans de la presentació dels pressupostos al Parlament, per tant, durant el mes d'octubre, aprovarem el nou Decret llei sobre energies renovables que ens ha de permetre fer un salt endavant, una transició justa, consensuada territorialment, que sigui també ambiciosa i amb participació social i pública.

Presentarem el projecte de llei del pressupostos que el conseller d'Economia i Hisenda està treballant i que permetrà, aquest és el tercer exemple que volia posar sobre la taula, que amb els recursos ja previstos per al 2022 provinents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i dels fons REACT, un increment de més de 3.500 milions d'euros respecte al darrer pressupost aprovat.

Per tant, comencem la gratuïtat dels 0 a 3, comencem una transició ecològica justa amb el territori i fem uns pressupostos que tenen per objectiu una mobilització de 3500 milions d'euros addicionals respecte el darrer pressupost aprovat incloent els fons REACT i el mecanisme de Recuperació i Resiliència.

Com els deia, som en política per millorar la vida de la gent, per millorar la qualitat de vida de la ciutadania. Per construir un país millor que garanteixi la igualtat d'oportunitats i un futur digne per a tothom, per uns serveis públics d'excel·lència que puguin respondre en moments durs com els actuals. I per construir futur i una societat més igualitària, avançada i que respecti l'entorn. Volem que Catalunya sigui un estat de referència al món. Volem esdevenir la República de benestar i de

progrés de referència del sud d'Europa, i sabem que aquests objectius dins de l'Estat espanyol no ho podem aconseguir.

Precisament, per això som independentistes. Volem la independència de Catalunya perquè sabem que és l'única manera de construir un país millor, més just, més lliure, més pròsper. Que és la millor eina per poder ajudar a millorar les condicions de vida de la gent d'aquest país, perquè dins l'Estat espanyol els catalans i les catalanes no hi tenim futur de prosperitat ni llibertat i malauradament ho constatem cada dia. I ho va, constatar també aquesta setmana passada amb la detenció del president Puigdemont.

Volem la independència per fer més fàcil la vida a la ciutadania. Perquè tothom tingui més i millor qualitat de vida, tingui més oportunitats i gaudeixi de més benestar. I precisament per això, perquè volem la independència per aquests objectius, tenim l'obligació de començar aquesta transformació el país des d'ara mateix, conscients de tots els límits administratius, competencials, i financers que tenim però, sobretot, mostrant tota l'ambició de tenir les eines de qualsevol estat per posar-les al servei de la millora de la vida de la ciutadania.

No podem renunciar l'instrument més útil per a la ciutadania de Catalunya. Avui l'independentisme és l'element polític més transformador i ambiciós que hi ha a Catalunya i m'atreveiria a dir que també a l'Europa actual. El principal revulsiu. I ho hem de demostrar també en el dia a dia. L'Estat és un fre, ho sabem, però no pot ser l'excusa que ho paralizzi tot. Treballem per aconseguir la independència i per millorar la vida de la ciutadania. Una cosa no té sentit sense l'altra.

Aquest és el doble objectiu que mou aquest Govern independentista i de progrés. Dues cares de la mateixa moneda: llibertat nacional i progrés social.

Aquestes darreres setmanes m'han sentit a parlar sovint d'aquesta idea de transformació. Avui, som davant d'un procés de transformació de la nostra economia i de la nostra societat que, si fem una comparació històrica, ens remuntaria al que va representar la revolució industrial. Estem immersos en un procés de transformació profunda a escala global que només el podem comparar amb les grans revolucions passades, aquesta transformació que ja estem vivint és dominada pel món digital i per la personalització dels serveis gràcies a l'ús massiu de dades i també per les noves tecnologies. També pels canvis provocats per la crisi climàtica, i pel canvi demogràfic i per la millora de la salut i, en conseqüència, l'allargament de l'esperança de vida i l'envelliment de la població provoquen.

La revolució tecnològica accelerada i la necessitat de lluitar contra l'emergència climàtica estan modificant les formes de produir, de distribuir i de consumir. També

estem veient que s'està produint un canvi fonamental en la globalització dels serveis (també els que configuren el nostre marc cultural de referència), com en el cas de les plataformes audiovisuals.

Uns canvis que ens han d'empènyer a transformar-nos com a societat. És una oportunitat per generar més equitat i més igualtat d'oportunitats. Per crear més prosperitat compartida i benestar per a tothom.

Són canvis que hem de govern o no podem deixar que ens arrossequin per la inèrcia, sinó que hem de posar-hi intervenció col·lectiva a través de les polítiques públiques a través l'estat del benestar. És fonamental, doncs, tenir present aquest moment canviant, que s'ha accelerat amb la irrupció de la pandèmia mundial.

I Catalunya ha de ser també protagonista d'aquesta revolució, no podem anar-hi a remolc. No ens podem permetre el luxe de fer les coses com sempre s'han fet, hem de tenir el dret i el deure de qüestionar-nos-ho tot.

En aquest sentit, és fonamental una nova manera de governar. Àgil. Eficaz. Propera. Disruptiva. Capaç d'aprofitar tot el talent del país al servei del conjunt de la ciutadania.

Estem modernitzant la institució. Hem d'abocar tot el nostre inconformisme a la voluntat de transformació. Defugint la gestió rutinària i fàcil.

Hem de fer-ho diferent i, sobretot, treure'ns de sobre les velles inèrcies. En aquest sentit, sempre m'agrada recordar que he demanat al meu Govern i al meu equip més proper que esborrin allò del "sempre s'ha fet així", que esborrin el "no" com a resposta per defecte, cal que s'esborrin les excuses i focalitzar els esforços en les oportunitats i la innovació i no en les dificultats.

Representem, doncs, una majoria dels que som aquí una nova generació. Per primera vegada en molts anys, no hi ha les cares de sempre al capdavant de la Generalitat. I això es nota. No farem el de sempre. Venim a fer canvis profunds, a canviar inèrcies. No es transforma d'un dia per l'altre i molts dels canvis que volem impulsar no seran fàcils i tindran resistències. Però venim aquí a canviar les coses. Sabem què hem de fer i cap on hem d'anar.

La ciutadania ens va fer confiança també per això, perquè una nova generació que representa aquells que sempre han tingut menys oportunitats liderin les institucions i impulsin els canvis que el país necessita. Que fem que el Govern treballi pel país sencer, per la Catalunya sencera. Un govern per a la gent i amb la gent.

Que transmeti un tarannà innovador, transformador i alhora possibilista. Som aquí per fer que les coses passin, no ens podem refugiar en les excuses i en les dificultats. La pandèmia en alguns sectors ha forçat aquesta la innovació ,a l'acceleració de processos i ens ha fet adonar sovint que allò que es deia que no era possible, sí que era possible. Doncs continuem-ho fent.

I m'agradaria també fer un prec en aquest Debat de Política General: cal que abandonem els gestos estèrils, la crispació, la polèmica interessada, el tacticisme, el conservadorisme amagat darrere del "passar pàgina", la política de curta volada i que treballem conjuntament des dels consensos perquè aquest país pugui tirar endavant.

Faig una crida, doncs, a rebel·lar-nos contra les inèrcies que ens frenen. Les inèrcies d'un sistema econòmic que ens porten a competir en salaris baixos, ens hi hem rebel·lar; les inèrcies del vell "desarrollisme", ens hi hem rebel·lar; les inèrcies de la comoditat política d'aquell que mai interpel·la a qui pensa diferent, les inèrcies que ens poden conduir a un futur distòpic si no som valents per canviar.

Els ho vaig dir al debat d'investidura: els valors republicans marcaran i crec que estan marcant ja la nova etapa de la Generalitat de Catalunya.

Partint d'una idea comuna de nació i del convenciment que som i hem de continuar sent un sol poble. Totes i cadascuna de les polítiques del meu govern responen a aquests ideals republicans.

Els principis bàsics de la llibertat, la igualtat i la fraternitat, conjuntament amb l'ecologisme, el feminisme, el pacifisme, la diversitat cultural i l'uropeisme. I, sobretot, amb la voluntat de ser útils a la ciutadania.

La nova Generalitat ha d'esdevenir la principal eina de construcció de comunitat, comunitat social i política, de construcció de progrés, de construcció de cohesió social. S'ha d'erigir en la principal eina de recerca del bé comú. I això és el que crec, amb tota la modèstia, el que ha començat a passar.

Passo a fer un breu repàs de les tasques fetes des de la constitució del Govern. Catalunya és el territori que ha donat més ajudes directes als sectors afectats durant la pandèmia.

Tan bon punt el nou Govern es va posar en marxa, es van començar a implementar mesures per al rescat social. La primera d'aquestes va ser el Pla de xoc en polítiques actives d'ocupació, que suposa el pla més ambiciós que ha impulsat mai el Govern de Catalunya per combatre l'atur, amb més de 900 milions d'euros.

Concretament, 917 milions per fomentar la contractació i formació dels col·lectius que han patit amb més intensitat els efectes econòmics de la Covid-19.

Per donar resposta als efectes més immediats de la crisi, hem augmentat el pressupost destinat a la Renda Garantida de Ciutadania, destinant-hi el 2021 un total de 430 milions d'euros, 140 més que l'any anterior, i així hem assegurat l'arribada de la Renda Garantida de Ciutadania a aquelles unitats familiars que requereixen més suport.

En aquest sentit, també en aquests primers dies, hem creat l'Oficina del Pla Pilot per Implementar la Renda Bàsica Universal.

I hem iniciat altres canvis que són la primera pedra de transformacions profundes. Hem iniciat un pla per feminitzar tant el cos de Mossos d'Esquadra com el de Bombers i hem traslladat els serveis jurídics des d'Interior cap als serveis centrals. L'objectiu és defensar més i millor a tots els funcionaris públics, i a la vegada treballar amb uns mateixos criteris i proporcionalitat.

En polítiques d'habitatge, hem ampliat el programa #Reallotgem amb l'objectiu d'aturar els desnonaments imminents oferint un contracte de lloguer al propietari per mantenir les famílies en el seu habitatge. Hi hem destinat 20 milions d'euros addicionals..

És evident que la pandèmia de la Covid-19 ha agreujat les desigualtats socials. La nostra responsabilitat és combatre aquestes desigualtats perquè ningú no quedi enrere en aquest camí cap a la recuperació econòmica, treballar per ajudar els sectors més afectats per la pandèmia i, alhora, per transformar el model productiu de Catalunya.

Per això hem continuat ajudant les empreses i els autònoms afectats per la crisi de la Covid-19. Al juny, vam obrir una primera convocatòria per accedir als ajuts extraordinaris directes per a la solvència empresarial, una línia de 993 milions d'euros adreçada al pagament de deutes de professionals autònoms i empreses afectades per la Covid.

I durant el mes de juliol es va obrir una segona convocatòria, després d'haver acordat amb els agents socials, en el marc del Consell de Diàleg Social, ampliar la línia d'ajuts a tots els sectors d'activitat afectats per la crisi.

A finals de juliol ja fèiem efectiu el pagament de 431 milions d'euros a 16.490 sol·licitants de la primera línia d'ajuts a la solvència destinats a empreses i autònoms.

El Departament d'Empresa i Treball també va fer efectiu a finals d'agost el pagament dels 10 milions d'euros de la línia d'ajuts a l'oci nocturn, oberta per fer front a les restriccions sanitàries que van entrar en vigor el 9 de juliol passat, i que obligaven al tancament dels espais interiors.

Així com el pagament de gairebé 61 milions d'euros a un total de 90.285 persones que van sol·licitar de l'ajut econòmic presentades per persones en Expedient de Regulació Temporal d'Ocupació (ERTO) o amb un contracte fix discontinu.

També voldria recordar que, en aquestes setmanes en què el nou Govern republicà s'ha posat a caminar, hem aprovat posar en marxa el Pacte Nacional per a la Indústria 2022 – 2025. Aquest pla té l'objectiu que la indústria faci un salt endavant significatiu en competitivitat i permeti al sector fer front als grans reptes de la sostenibilitat i la digitalització, que són les palanques de transformació i de canvi de l'economia que vindrà.

Hem impulsat també la Llei de la ciència, que ens ha de permetre posar la recerca al centre de les nostres polítiques i fer-ne un dels pilars del nou país.

Aquestes només són algunes de les mesures que ja s'han impulsat en els primers 100 dies de la Nova Generalitat, superant de llarg el compromís de mesures de xoc per 700 milions d'euros que vaig adquirir. Hem anat molt més enllà.

Però també hem fet front a la repressió, hem fet front a les fiances milionàries que el Tribunal de Cuentas vol imposar com a càstig a tota una sèrie de responsables polítics i alts càrrecs de la Generalitat, per haver treballat honestament pels objectius de l'acció exterior del Govern de la Generalitat. Vam crear un Fons específic per cobrir les fiances d'alts càrrecs i treballadors públics, per garantir i protegir el dret a la indemnitat i els drets fonamentals de tots els servidors públics.

Ara deixeu-me fer un incís sobre la gestió de la pandèmia les darreres setmanes. L'inici del Govern no ha estat plàcid. Perquè mentre treballàvem per recuperar la força de la institució després de molts mesos d'interinatge provocat per la repressió de l'Estat espanyol i posàvem les bases de la transformació, hem hagut de fer front a una nova onada de la Covid. La cinquena.

Una onada molt diferent de les anteriors, en la qual els contagis van créixer de manera exponencial, van afectar sobretot els sectors de població més jove, que eren els que percentualment estaven menys vacunats, i van tensar enormement l'atenció primària del nostre sistema sanitari i també els hospitals.

La vacunació, però, ha estat la gran barrera d'aquesta cinquena onada. La seva efectivitat ha impactat directament en la resistència als contagis, en l'empitjorament de la malaltia i, afortunadament, també en el nombre de persones mortes.

Això ens demostra l'efectivitat de les vacunes. Però avui tenim un gran repte: és indispensable augmentar el percentatge de població vacunada d'entre els que tenim entre 12 i 39 anys. I m'agradaria dirigir-me directament als joves del nostre país: si no ho vols fer per tu, fes-ho per la teva àvia, pel teu amic, pels teus pares o els teus germans. Això no va de protegir-nos a un mateix, va de protegir-nos a tots.

Si alguna cosa hem après en aquesta pandèmia és que si no estem tots protegits, no ho estarem col·lectivament. La sortida serà col·lectiva o no serà. La batalla contra la Covid-19 només la guanyarem si tota la ciutadania fa un acte de generositat i decideix vacunar-se. Protegir-se per protegir-nos.

I també és cert que hem comès errors. Hem de reconèixer que esperàvem encara una millor resposta en les previsions de vacunació, especialment durant el mes d'agost, i això va fer que es posessin a disposició dels centres de vacunació més vacunes de les que s'han pogut inocular. Però no tornarà a passar. Aprenem i corregim quan fa falta.

També vam reconèixer que la cinquena onada ens havia agafat a contrapeu, res feia preveure que viuríem una explosió de contagis entrat l'estiu. I reconeixem que, si haguéssim tingut abans les dades del que finalment va passar, si haguéssim sabut que la variant delta tindria tant poder de contagi, hauríem pres altres mesures i hauríem mantingut algunes mesures restrictives que s'havien aixecat.

Aleshores les dades de la incidència de la pandèmia eren realment bones. A mitjans del mes de juny hi havia menys de 500 hospitalitzats al conjunt del país, dels quals tot just uns 150 estaven a les unitats de cures intensives. El risc de rebrot s'havia situat per sota dels 100 punts feia dies. El nombre de defuncions que es registraven aquells dies eren els més baixos des de l'arribada de la pandèmia.

I la vacunació havia agafat velocitat de creuer, avançava a molt bon ritme, gràcies a l'esforç del Departament de Salut i del conjunt del sistema sanitari. La resposta de la població era excel·lent, s'arribaven a vacunar més de 100.000 persones al dia, i el nombre de vacunes que ens arribaven era molt gran.

Amb aquest escenari, ens vam trobar just començar el mes de juliol amb la cinquena onada, que ens ha obligat a viure un altre estiu amb restriccions importants, com els confinaments nocturns, que van afectar els municipis amb una alta incidència. Vam haver de fer passos enrere de nou, com tornar a recomanar l'ús de la mascareta en tot moment, també a l'exterior, o com tornar a decretar el tancament del sector de l'oci nocturn.

Però aquest país ho ha tornat a fer, hem tornat a superar aquesta onada. La situació avui és que tenim 464 pacients ingressats, dels quals 170 estan ingressats als llits de crítics. El risc de rebrot s'ha situat a 58, l'Rt està a 0,90, i el percentatge de PCR positives és del 2,12%. Dades totes elles en el bon camí, que ens permeten continuar desescalant les mesures preventives que havíem adoptat. Però hem d'anar avançant amb prudència, la pandèmia no s'ha acabat, i ningú pot descartar una sisena onada. Treballem perquè això no passi, treballem per a la recuperació plena de tots els sectors d'activitat econòmica.

És per això que, davant la millora de la situació epidemiològica a Catalunya, la setmana passada vam proposar obrir l'oci nocturn a l'exterior fins a les 3 de la matinada, amb 30 minuts de marge per tancar. Vam ampliar l'horari de la restauració fins a la 1 de la matinada, mantenint l'aforament de 10 persones a l'exterior i 6 a l'interior. També hi ha l'horitzó les properes setmanes, esperem que pugui ser ben aviat, de poder obrir l'oci nocturn en espais interiors, sempre utilitzant el certificat Covid quan la situació epidemiològica així ho permeti.

Fa tot just dues setmanes encetàvem un nou curs escolar, tan atípic com el darrer, en un context de pandèmia en el qual mestres i professors han fet un gran esforç, conjuntament amb les famílies, per tenir les escoles obertes. La comunitat educativa ens ha ensenyat que amb voluntat, aptitud, empena i compromís, les situacions més complexes es poden superar de forma exemplar. El nostre agraïment més sincer a tota la comunitat educativa.

I no podem tancar aquest incís sobre la pandèmia sense fer un merescut reconeixement i un agraïment i als professionals del sistema de salut, conseller Argimon, i a tot el personal (personal de neteja i cures, entre d'altres) que ens ha permès lluitar com ho hem fet enfront aquesta pandèmia cruel. Moltes gràcies a totes i tots.

Com deia, més enllà de la gestió d'aquests 100 dies també vull abordar la necessitat de la recuperació i la transformació del model econòmic del país. Volem transformar el model productiu de Catalunya, i tenim una gran oportunitat de fer-ho de la mà dels recursos provinents dels Fons Europeus Next Generation, uns

fons que posa a disposició la Unió Europea per facilitar la recuperació econòmica postpandèmia. I que, com a país, hem de saber aprofitar al màxim.

Com a exemple, estem impulsant la Vall de l'Hidrogen de Catalunya, que compta actualment amb 13 projectes madurs per a usos industrials i de mobilitat de l'hidrogen renovable i 30 projectes d'I+D+i. En total, treballem per una inversió de 1.300 milions d'euros i una reducció en les emissions de CO2 de més de 325.000 tones anuals. Aquesta és una iniciativa estratègica per afrontar el canvi climàtic i per activar sectors econòmics clau del país que han de tenir continuïtat de futur com és el químic.

També cal tenir present la transformació de la indústria de l'automoció i de tota la seva cadena de valor i que hi està associada, amb l'abandonament de la fabricació del motor de combustió i la seva substitució pel vehicle elèctric. Aquest canvi suposarà una transformació d'un sector econòmic que representa més d'un 10% del PIB i de 200.000 llocs de treball. Estem plenament compromesos amb els diferents projectes Next Generation vinculats al vehicle elèctric per afrontar amb garanties aquest canvi absolutament disruptiu. Des de la formació fins a la transferència tecnològica, com els canvis en la fabricació de components i tots els serveis de reparació, manteniment dels vehicles que tenim als ostres barris i pobles.

Les darreres setmanes algunes empreses han hagut de modificar la seva producció per la falta de semiconductors, de microxips. La dependència dels xips provinents de la Xina i Corea del Sud està afectant la nostra capacitat productiva. Per això estem impulsant també el projecte del "xip europeu", liderat pel Barcelona Supercomputing Centre, que vol ser la nostra contribució al repte de la sobirania digital europea. El projecte busca crear un ecosistema local de desenvolupament de xips d'alta capacitat i baix consum, aprofitant el teixit d'R+D ja existent en l'àmbit de la microelectrònica i l'arquitectura de computadors. L'objectiu és aconseguir per iniciar aquest camí una inversió total de prop de 400 milions d'euros.

Al juliol vam crear les comissions que coordinaran la captació, l'impuls i l'execució dels projectes catalans finançats amb els Fons Next Generation: per una banda, la Comissió Interdepartamental que planificarà, prioritzarà i farà el seguiment dels projectes, i la Comissió Tècnica que l'assisteix i que l'orienta en l'estratègia de recuperació econòmica en el marc d'aquests fons, prenent com a referència el Pla per a la reactivació econòmica i la protecció social i l'informe Next Generation Catalonia.

Aquests òrgans complementen i ajuden la gestió i la coordinació dels fons europeus, que recau en la Secretaria d'Afers Econòmics i Fons Europeus del Departament d'Economia i Hisenda.

La Generalitat, per tant, està preparada per rebre'ls i gestionar-los. Tenim l'experiència, tenim les competències i coneixem el país com ningú. Principi de subsidiarietat. Per això és indispensable que la Generalitat sigui qui gestioni directament la part dels fons europeus que ens correspon com a país. Tenim tota l'ambició transformadora per saber cap a on dirigir aquestes inversions perquè tinguin realment un efecte transformador i multiplicador.

Des de la Generalitat continuem reclamant un paper real en la direcció, gestió i consolidació dels fons europeus, en especial dels Next Generation. El Govern espanyol està lluny de seguir aquest camí, ha tirat pel dret presentant a la Comissió un pla de recuperació que arracona el Govern de Catalunya, i la resta de governs com el nostre. De fet, en els plans que va presentar a Brussel·les ni tan sols esmentava la resta de governs amb competències per gestionar aquests recursos.

El Govern espanyol defuig clarament la cogestió dels Fons Europeus. Considerar la Generalitat com una gestoria i no deixar que participi en el govern d'aquests Fons crec que és un greu error. Ignorant la veu de les administracions més properes a les necessitats de la ciutadania i del teixit productiu, el Govern espanyol menyscaba les nostres institucions i els interessos de la nostra ciutadania.

Fet aquest repàs a l'inici del nou Govern i a la feina feta amb voluntat transformadora d'aquests primers mesos, deixin-me ara que els parli de com crec que hem de treballar per avançar en l'objectiu de la independència de Catalunya, en l'objectiu de l'alliberament nacional.

Saben que vaig presentar la meva candidatura a la presidència amb un compromís molt clar: fer possible la culminació de la independència de Catalunya. I és així. Aquest és el meu principal objectiu i de tot el Govern i és un objectiu indissociable, com saben, de la lluita pel progrés, la justícia social i la millora de la vida de la ciutadania.

No hi ha res que em mogui més que treballar perquè els nostres fills i les nostres filles visquin en una República més justa, més verda, més feminista i plenament lliure. No hi ha res que ens mogui més el nostre compromís polític, el meu compromís polític que deixar a la generació de la meva filla un país millor per viure.

Vull que siguem la darrera generació de catalans i catalanes que pateix la repressió, l'espoli i el menyspreu de l'Estat espanyol i treballaré, treballarem el Govern, com ningú perquè així sigui.

I sé que a dia d'avui, amb la correlació de forces i les condicions en què ens trobem, hi ha només una estratègia guanyadora per aconseguir-ho, que és forçar una negociació amb l'Estat espanyol i paral·lelament continuar treballant per ser cada vegada més i ser més forts. Sumar, sumar i sumar més independentistes cada dia per ser realment imparables.

Per ser independents, necessitem el reconeixement internacional i justament és la comunitat internacional qui ens encoratja a iniciar aquest procés de negociació.

He sentit sovint dirigents independentistes que diuen que són escèptics amb els resultats de la negociació amb l'Estat espanyol. I és lògic. Coneixem perfectament l'Estat, no només del Govern. Coneixem la història i qui tenim al davant. No podem ser ingenus i no ho som. Si hi confiéssim segurament no seríem independentistes, i alguns ho som des que tenim ús de raó política. Ara bé, demano, també, aixecar la mirada i entendre que la situació és complexa, molt complexa, i l'estratègia a seguir també. No hi ha dreceres ni solucions màgiques. Però sí que hi ha tota la voluntat, tota la determinació i tota actitud de victòria.

L'escepticisme està absolutament justificat. De fet, estem obligats a ser escèptics, des d'una perspectiva intel·lectual, però també política. Però a la vegada que som escèptics hem de ser exigents i també estem obligats a treballar amb tota la determinació, tota la lleialtat i tota la força social que tenim al nostre abast en aquest intent. Una aposta d'aquestes característiques s'ha de fer amb tot això perquè, entre altres coses, si l'Estat espanyol no aprofita l'oportunitat d'aquest procés de negociació pot acabar evidenciant als ulls d'aquells que se'l miren des de fora –i des de dins– que no hi ha cap voluntat de fer una proposta de solució política per Catalunya.

Hem assegut l'Estat espanyol a negociar la resolució del conflicte polític sobre la independència de Catalunya, i això no s'havia aconseguit mai. Siguem ambiciosos, no podem desapropiar cap oportunitat. És una aposta que hem de fer amb tota la convicció i la màxima unitat d'acció, perquè tenim molta més força de la que pensem i perquè si som capaços d'arrencar-ne els nostres objectius, com és l'amnistia i l'autodeterminació, aconseguirem protegir a totes les persones represaliades i donarem la veu a la ciutadania de Catalunya perquè decideixi el seu futur, que és el que volem.

L'estratègia de la negociació aglutina la societat catalana. La delegació catalana representada pel Govern a la mesa representa tota la societat, perquè representa la institució i hi porta els grans consensos del país. I cal tenir molt present que el resultat també haurà de comptar amb l'aval de tot el poble català, perquè la proposta que sorgeixi de la mesa serà referendada per la ciutadania. I aquí tothom hi és interpel·lat: independentistes i no independentistes.

I, en el cas que l'Estat o no s'ho prengui seriosament o no sigui capaç de controlar els seus aparells i continuï la persecució contra el moviment independentista, més raons i més força acumularem nosaltres de cara a aquesta comunitat internacional, tant en termes polítics com en termes judicials i reputacionals de l'Estat.

El procés de negociació que hem reiniciat no serà senzill ni ràpid. Aquest tipus de negociacions són extremadament complexes. Requereixen perseverança, aprenentatge, unitat i molta força social. Tot allò que fem des de la delegació catalana hauria d'estar pensat per enfortir-ne la posició. El contrari és debilitar Catalunya en una de les situacions més complexes que hem d'afrontar. I ningú pot contribuir a afeblir Catalunya amb les seves accions, conscient o inconscientment. Jo no ho faré.

I en aquest punt m'agradaria fer un petit incís. No es tracta d'una taula de diàleg, no anem a parlar, a xerrar. És una taula de negociació d'un conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol. A vegades es fa servir el terme diàleg per mirar de menystenir el procés de negociació i crec que és fa per interès de part, no per convicció. Diàleg pot ser una fase del procés, però del que es tracta és d'iniciar un procés de negociació.

No menystinguem el que hem aconseguit: fer seure l'Estat espanyol a una taula de negociació i començar a abordar el conflicte polític des del reconeixement mutu com a subjectes polítics. És una victòria en si mateixa, perquè és el reconeixement explícit als ulls de tot el món de l'existència del conflicte polític i expressa la voluntat de les parts de trobar-hi una solució democràtica. No ho menystinguem.

El pes dels partits ha canviat, el país ha canviat, però l'objectiu es manté. Tenim molta feina, encarem un dels processos més importants i decisius per al nostre país i la nostra història i aquí no hi sobra ningú. Ningú. De fet, tinc el ferm compromís de treballar perquè cada vegada sigui més gent, més sectors de la nostra societat i més forces polítiques les que ens acompanyin en aquest camí.

Com els deia, som molt conscients que no serà ni ràpid ni fàcil, però a la vegada crec sincerament que és la millor alternativa que tenim a les nostres mans.

I sabem, també, quina temptació pot tenir el Govern espanyol: mirar d'adormir el procés, jugar amb la divisió i fer les mínimes concessions possibles. Per tant, la resposta és clara: més convicció que mai, més unitat que mai per aconseguir els objectius més ambiciosos que mai. O, pitjor encara, despenjar-se públicament amb propostes no treballades en la negociació i que intentin treure el focus del fons del conflicte polític i n'hem tingut experiència no fa gaire. Però també sabem on és la nostra força: en la unitat d'acció del sobiranisme, en la mobilització cívica persistent i també en l'aritmètica de la dependència del Govern del PSOE dels vots independentistes al Congrés de Diputats.

En aquest sentit, tenim més força de la que alguns voldrien i no podem renunciar a utilitzar-la. Hem de treballar incansablement per obtenir resultats. Per això ens cal enfortir aquella aliança que ens ha fet poderosos al llarg dels darrers anys, entre institucions, partits, societat civil i ciutadania, que ens ha de permetre portar la iniciativa en les negociacions i fer inevitables els nostres objectius.

En aquesta línia, cal establir les bases de l'Acord Nacional per a l'Amnistia i l'Autodeterminació, un acord de llarg recorregut que ha de reforçar la proposta catalana a la mesa de negociació amb l'Estat, basada en la defensa per part d'una àmplia majoria de la societat catalana de l'amnistia com a fi de la repressió i del referèndum d'autodeterminació per resoldre el conflicte polític.

Perquè, si bé la naturalesa del conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol és de naturalesa política, sempre que ha empitjorat ho ha fet per l'entrada de la via judicial i de la repressió com a resposta a la voluntat de llibertat de la societat catalana.

Aquest procés de negociació està rebent crítiques i en de moltes bandes. Molta gent voldrà que descarrili, per molts motius. Ho vol l'extrema dreta espanyola, el *deep state* espanyol, sectors del PSOE i també hi ha gent de Catalunya que potser ho vol. Cal ser-ne conscients i no caure en els paranys.

El tren de la negociació amb l'Estat està a punt d'arrencar de debò. Fa pocs dies en vam reprendre el procés i ara toca aprofundir-hi. Vam treballar la metodologia i ara cal començar ja la pròpia negociació, probablement de forma discreta. És el moment d'aparcar les posicions de part, els tacticismes i pujar al tren, d'acumular forces i de reforçar, des de dins i des de fora, la taula de negociació, els posicionaments de la delegació del Govern de la Generalitat, de la delegació de Catalunya. No podem desapropitar aquesta oportunitat històrica. Cal posar el país i la gent al davant.

Demanem a totes les parts cridades a participar en el procés de negociació, esperit constructiu, voluntat de diàleg i d'escolta i no posar traves al procés negociador. Hem aconseguit un espai de negociació que té valor en si mateix i volem explorar totes les oportunitats que ens brindi per aconseguir el nostre objectiu final: l'assoliment de la República catalana.

Calen passos decisius per consolidar la negociació entre les dues parts, també per la part del Govern de l'Estat. En aquest sentit, és evident que actuacions com la de la setmana passada amb la detenció del president Puigdemont, el Tribunal de Cuentas o la persecució de la Fiscalia a Tamara Carrasco, o l'acusació que formula l'Advocacia de l'Estat demanant 13 anys d'inhabilitació a l'alcalde de la Ràpita i alguns dels seus regidors acusats d'haver permès l'1 d'octubre al seu municipi no ajuden gens al procés de resolució del conflicte. Hi ha diferents aparells de l'Estat, però ningú no pot eximir-se de la part de responsabilitat que té. Es pot actuar i s'ha de fer. Hem d'evitar que no es generin les condicions que puguin afavorir la confiança entre les parts i el procés negociador. El primer pas era i és que s'ha d'acabar amb la repressió i això és el que ha de passar.

Si no som capaços de generar les condicions, si el Govern de l'Estat no ajuda a generar les condicions serà tot molt més difícil, es farà molt difícil seure a parlar i a negociar de res.

I en aquest procés de negociació tenim algunes certeses i moltes incògnites. Coneixem la proposta catalana, amnistia i autodeterminació, però passen els dies i els catalans i les catalanes no sabem encara què proposa l'Estat com a solució al conflicte polític.

L'objectiu polític del Govern de Catalunya és la independència i la nostra proposta per resoldre el conflicte polític amb l'Estat és l'amnistia i l'autodeterminació. Llibertat i democràcia. I així li hem exposat al Govern espanyol. Amnistia per acabar amb la repressió i persecució d'un moviment polític i per tornar el conflicte a la política. Per resoldre'l. I un referèndum d'autodeterminació que permeti donar la veu a tot el poble de Catalunya per decidir el futur del país.

Aquestes propostes que recullen els màxims consensos de la ciutadania al voltant de la resolució del conflicte. No són només les propostes dels independentistes o d'algun partit, sinó les propostes que més representen el consens existent a Catalunya.

I, en aquest sentit, m'agradaria fer referència que el referèndum és la proposta més inclusiva que es pot posar sobre la taula per resoldre el conflicte polític, perquè estem parlant d'un procés democràtic, lliure, legítim, on tothom pot defensar la

seva proposta en igualtat de condicions, i on tothom pot fer sentir la seva veu a través d'un referèndum que ha de ser avalat també per la comunitat internacional. Això va fer i ho tornarà a fer Escòcia per afrontar un conflicte que té característiques molt similars.

És evident que el referèndum és la proposta més inclusiva. Perquè permet a totes les opcions tenir l'oportunitat de guanyar. Totes les opcions hem de tenir el dret a guanyar i totes acceptarem el resultat. Com a mínim jo acceptaré el resultat. Perquè cap projecte de futur es pot basar en la imposició o la negació de les raons de l'altre. I per això el referèndum és la millor solució, la que ens inclou a tots. La que no obliga ningú a renunciar als seus ideals.

I una proposta que també ens permet sortir-ne reforçats com a societat, com a societat diversa que som, amb plantejaments diferents, però que els resollem interpel·lant-nos i votant. La democràcia uneix, la democràcia enforteix les societats, la democràcia és l'instrument més legítim que podem utilitzar per resoldre els conflictes polítics.

Catalunya és una societat profundament democràtica, amb uns valors sobre la llibertat, la democràcia i la pau molt arrelats, històrics. I, per tant, es vulgui o no es vulgui, la solució serà a les urnes. I el referèndum acordat i, per tant, amb aval internacional, és la millor de les solucions.

Aquesta és la proposta meva com a president i la que genera més consens entre la societat catalana. Recull el consens d'independentistes i no independentistes. Però quina és la proposta de l'Estat espanyol?

Quina proposta té l'Estat per als catalans i les catalanes? Fins avui no n'hem sentit cap. Per això cal forçar l'Estat a mullar-se, a moure's i presentar la seva.

En aquest sentit, el Govern està absolutament compromès i aquest element guiarà una part important de la nostra tasca. Lluitem per posar fi a la repressió i per trobar una sortida política al conflicte entre Catalunya i l'Estat. També estem fent front a la crisi sanitària, per ajudar les persones més vulnerables i els sectors econòmics més afectats. Treballem i treballarem per la reconstrucció econòmica i la transformació del model productiu, per fer front a la crisi climàtica, per una societat més igualitària, més feminista, per la defensa dels drets humans i per una societat profundament democràtica.

Sabem on som, sabem cap on volem anar i, malgrat que les catalanes i els catalans no disposem de tots els recursos que generem, ni la possibilitat de poder implementar amb la seva plenitud el model de societat que respongui a l'interès

general de Catalunya; malgrat que no disposem d'un estat a favor, sinó que tot sovint el tenim en contra, malgrat tot això, el Govern de Catalunya utilitzarà totes i cadascuna de les eines de què disposi per executar el Pla de Govern.

Com saben, el Govern de la setmana passada va aprovar el Pla de Govern de la XIV legislatura amb les transformacions social, verda, feminista i democràtica com a principals objectius. Un pla estratègic que inclou més de 1.500 mesures, de les quals 300 són prioritàries pel seu potencial transformador.

Transformació social

Hem viscut, i encara estem vivint, la pitjor crisi sanitària mundial del darrer segle. La pandèmia ha provocat un canvi de paradigma a les nostres vides: hem hagut de reduir la nostra vida social, hem hagut d'aprendre a posar distància entre nosaltres, a crear i adaptar nous espais i maneres de treballar, hem estat ajudats per la digitalització, i s'ha evidenciat novament la importància de poder disposar d'un sistema sanitari robust.

Catalunya compta amb un bon sistema sanitari, però la pandèmia ha posat en relleu més que mai les seves debilitats, com ara la principal, la manca de recursos, la insuficiència financera. L'impacte de la pandèmia sobre el sistema sanitari ha estat profund, seran necessàries accions de recuperació i de transformació per enfortir un sistema de salut pública que treballi per a la cohesió social, per reduir desigualtats i per generar valor al conjunt del sistema.

En l'àmbit sanitari, durem a terme la recuperació en dos sentits. D'una banda, la recuperació emocional de la població i sobretot dels professionals sanitaris, a qui una vegada més vull agrair de nou el seu gran esforç, dedicació i compromís durant tots aquests mesos de pandèmia. De l'altra, la recuperació de l'activitat sanitària que s'ha hagut de diferir i que està tenint impacte sobre la salut de la població.

Prioritzarem l'atenció a la salut mental. Els indicadors assenyalen que ha augmentat la possibilitat de patir un problema greu de salut mental, especialment entre la població jove i també entre les persones econòmicament més desfavorides. Per això destinarem 80 milions d'euros del pressupost a reforçar i transformar la xarxa de salut mental, sobretot la infantil i la juvenil.

Els trastorns mentals tenen un important impacte en la qualitat de vida de la persona i afecten tots els àmbits de relació interpersonal (familiar, laboral i social). Prioritzar el benestar emocional i la salut mental de la població és un objectiu de país, una prioritat ineludible que abordarem elaborant i aprovant el Pacte Nacional

per a la Salut Mental per aconseguir la recuperació i la rehabilitació comunitària de les tothom que hi pugui estar afectat.

L'atenció primària i comunitària ha tingut i té un rol central i essencial en la resolució, la contenció i el monitoratge de la pandèmia. Ho hem comprovat de nou amb la darrera onada. Cal avançar la transformació del model d'atenció primària, fent que exerceixi un veritable lideratge del procés assistencial i la cura de la salut de la persona al llarg de la seva vida. Per això ens comprometem a destinar el 25% del pressupost de Salut a l'atenció primària, perquè esdevingui realment l'eix del sistema, així com a augmentar i estabilitzar la plantilla actual d'atenció primària.

Calen més recursos per al sistema de salut. Calen més recursos per continuar afrontant la pandèmia, per recuperar l'activitat d'atenció a altres patologies, per fer front a l'obsolescència tecnològica, per atendre els problemes de salut mental i per millorar el benestar emocional i la salut comunitària, per consolidar l'augment de professionals contractats per la Covid-19, i per millorar les condicions laborals i retributives dels professionals de l'àmbit sanitari. Per això ens marquem com a objectiu incrementar el pressupost de la sanitat pública en 5.000 milions d'euros addicionals al llarg dels pròxims cinc anys.

Per fer-ho, caldrà ser exigents en la demanda de nous recursos a l'Estat, que crònicament ha infrafinançat la sanitat pública i a qui ara cal reclamar que compleixi amb les seves obligacions.

Salut i esport són dues cares de la mateixa moneda. Sabem que una societat que practica esport i activitat física és en general una societat més saludable. I a més és un element fonamental de cohesió social, de socialització, especialment en una societat cada dia més diversa.

Per això cal potenciar l'esport, per convertir-lo en un projecte de país on tingui accés tota la ciutadania, fent especial èmfasi en l'esport femení. Dedicarem esforços a fomentar l'activitat física i l'esport en totes les etapes de la vida, i ho farem, en part, aprovant la nova Llei de l'Esport i de l'Activitat Física.

La pandèmia també ha evidenciat que l'escola és una de les millors eines per lluitar contra les desigualtats i promoure l'equitat. L'educació és un servei públic essencial per a unes famílies que ja estaven patint adversitats en molts àmbits. I hem après que ja no ens val dir que "això s'ha fet sempre així", quan el que cal és transformar, millorar, fer-ho d'una altra manera.

L'educació té un paper destacat en la construcció d'un país d'igualtat i equitat, i l'objectiu principal del Govern és garantir el dret a l'educació de tot l'alumnat, amb la màxima inclusió i sense segregació. L'educació infantil, i concretament l'etapa 0-3, és clau, un element fonamental del sistema educatiu.

L'escolarització en aquesta etapa és una oportunitat per al desenvolupament integral dels infants, afavoreix la igualtat d'oportunitats i la conciliació de la vida laboral i familiar. Com els deia a l'inici, en aquesta legislatura avançarem cap a la gratuïtat progressiva i l'oferta equilibrada territorialment de l'educació de 0 a 3 anys, començant el 2022 per l'últim any de l'escola bressol.

Començarem a desplegar la gratuïtat del P-2 en els pressupostos del 2022. L'accés en condicions d'igualtat a l'etapa 0-3 per part de totes les persones, independentment de les condicions econòmiques familiars és un dels primers i més importants factors d'equitat i cohesió. Una palanca de transformació.

Sabem que les famílies amb risc d'exclusió o dificultats econòmiques ocasionades per l'actual situació de pandèmia i crisi econòmica han estat les primeres a desescolaritzar els seus infants de l'etapa 0-3, perquè no té la consideració d'universal i gratuïta. Revertir aquesta situació, avançant cap a la gratuïtat d'aquesta etapa, ens farà avançar en termes d'equitat social.

Volem que la transformació social arribi a tot arreu, per això cal que garantim una oferta educativa territorialment equilibrada, també en el primer cicle infantil. Apostem per les escoles rurals, amb oferta també de 0-3, perquè són una eina bàsica per lluitar contra el despoblament. Si no donem cobertura a aquesta etapa als municipis poc poblats, les famílies acaben marxant. És per això que ens comprometem que cap escola bressol rural hagi de tancar per motius econòmics.

Entre els objectius de legislatura hi ha també seguir treballant per augmentar els recursos disponibles a fi de poder reduir ràtios a l'educació primària i secundària, i per augmentar l'oferta pública, ja sigui via nous equipaments o via incorporació a la xarxa pública d'aquells centres concertats o privats que ens demanin fer aquest canvi de titularitat, allà on calgui ampliar l'oferta.

Seguirem enfortint el model d'escola catalana, començant pel model d'immersió lingüística, incrementant l'ús del català, i de l'aranès a l'Aran, com a llengua vehicular de referència que és, i continuant per la implementació del Pla d'Educació Digital que asseguri que l'alumnat sigui digitalment competent en acabar l'etapa obligatòria.

Un model d'escola catalana que se centrarà a desplegar mesures per combatre la segregació escolar, per mantenir el compromís per a l'escola inclusiva i per abordar la salut mental i el benestar emocional d'infants i joves, que a ningú se li escapa que han estat un dels col·lectius més emocionalment afectats per les conseqüències de la pandèmia.

Per a aquest Govern, la Formació Professional també ha de contribuir a aquesta transformació social que perseguim i que incideixi també en la transformació del model productiu. Ens cal disposar d'una formació professional inclusiva, capaç d'actuar com a palanca social i com a element d'equitat, d'inclusió i de reincorporació al sistema educatiu. I hem d'adequar l'estructura de qualificació professional a les oportunitats del teixit productiu i del territori.

Com sabran, aquest any hem registrat una demanda que superava en un 22% les sol·licituds de preinscripció a cicles de grau mitjà d'FP i en un 16% les de grau superior respecte al darrer any. En els anys anteriors aquest creixement s'havia situat entorn el 2%. Hem hagut de treballar per donar la millor resposta a la situació, amb la major rapidesa i eficiència. A finals de juliol vam crear 4.215 noves places de cicles de grau mitjà, a partir d'un augment extraordinari de 60 grups i un increment de la capacitat dels grups de forma generalitzada allà on vam tenir més demanda que oferta.

La crisi econòmica i sanitària que estem patint ha tingut un impacte sobre la població de Catalunya que només es podrà superar amb l'impuls d'accions clau que blindin drets i garanteixin una recuperació justa per a tota la població. Moltes famílies han quedat en una situació de vulnerabilitat. L'any 2020, la taxa de risc de pobresa va arribar al seu valor màxim dels darrers 15 anys. Les desigualtats s'han disparat. I l'obligació del Govern de Catalunya és no deixar a ningú enrere.

En aquest camí de no deixar ningú enrere, i de transformació social, el Govern de Catalunya, com he dit anteriorment, ja ha posat en marxa l'oficina del pla pilot per la Renda Bàsica Universal, un pla pilot que ha de ser una eina d'avaluació prèvia que ens permeti analitzar l'impacte de la Renda Bàsica Universal en la població beneficiària i poder-la comparar amb altres rendes socials ja existents.

Estem desplegant un conjunt de mesures de rescat social, que superen el compromís de la meva investidura de dotar-les amb 700 milions d'euros, i ho fem per donar resposta als efectes més immediats de la crisi, amb mesures com l'augment aquest mateix any del pressupost de la Renda Garantida de Ciutadania en 140 milions d'euros, o, com per exemple, les actuacions d'abordatge per combatre la pobresa energètica i de garantia de serveis mínims, per tal de garantir els subministraments bàsics a les famílies en risc d'exclusió social o en risc d'estar-

ho. Això sumat a les ajudes als treballadors en ERTO i a la contractació dels col·lectius que per edat, gènere o identitat sexual pateixen injustament un atur més elevat.

Volem fer dels serveis socials el quart pilar de l'estat del benestar, i avançar cap a un sistema universal, centrat en la persona i la seva interacció social i comunitària, i ho volem fer mitjançant el desplegament del Pla Estratègic de Serveis Socials, que inclogui l'increment del nombre de professionals i la millora de les condicions de treball i retributives.

Com recordaran, el virus de la Covid-19 va provocar malauradament una alta mortalitat de la població residencial. Això no ens pot tornar a passar. Per aquesta raó, des del Departament de Drets Socials i el Departament de Salut treballen de manera coordinada per protegir les persones que viuen en centres residencials, amb la intenció d'integrar l'atenció sanitària de les persones que viuen en residències als equips d'atenció primària. D'aquesta col·laboració reforçada entre departaments volem que en surti la nova Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària com a eina gestora de recursos sociosanitaris.

Hem de tenir cura de les persones més dèbils, dels col·lectius més vulnerables: així és com volem que actuï el Govern de Catalunya, així és com hem de portar a terme aquesta transformació social. Com és el cas de la vulnerabilitat que pateixen les famílies que es troben en una situació d'exclusió residencial sobrevinguda. La pandèmia ha empitjorat els problemes d'accés i manteniment d'un habitatge digne i adequat, i per al Govern han esdevingut una prioritat absoluta les polítiques d'habitatge.

En matèria d'habitatge, desplegarem tota una bateria d'actuacions per tal de garantir-ne l'accés i la permanència a les persones i famílies més vulnerables, amb mesures com la modificació del protocol de llançaments judicials o les línies d'ajuts al pagament del lloguer, i l'augment del parc públic d'habitatge, amb mesures com la recuperació del 100% dels 3.000 habitatges que la SAREB té a Catalunya i dels que són propietat de les entitats financeres, o com l'augment del pressupost de les polítiques d'habitatge fins als 1.000 milions d'euros, que és l'objectiu que ens marquem en la legislatura.

També fomentarem la promoció d'habitatge assequible i social, fent especial èmfasi en l'accés dels joves i de la gent gran, dos dels col·lectius que presenten taxes més grans de vulnerabilitat.

Dolors Bassa recordava que “el treball és la millor política social que podem fer en aquests moments”. Si bé és cert que en els darrers mesos s'està produint una important recuperació de l'atur i l'ocupació, és cert que no hem arribat als valors d'abans de la pandèmia. Els col·lectius més afectats són els joves de 16 a 24 anys i les dones. Dos dels col·lectius prioritaris per al nou Govern republicà.

Com ja he comentat anteriorment, actualment estem executant un ambiciós Pla de xoc en polítiques actives d'ocupació, amb la inversió més gran de la nostra història (917 milions d'euros), que ens ha de permetre no només afavorir aquesta recuperació, sinó també ajudar les treballadores i els treballadors a preparar-se per a les noves realitats laborals.

El treball és un factor determinant de la transformació del sistema productiu. La recuperació econòmica no la podem basar, com s'ha fet en el passat, en la reducció de salaris. Catalunya no pot competir en costos laborals, hem de competir en formació, en qualitat del treball, en el valor afegit que poden aportar les persones a la seva feina. Hem de garantir el dret al treball digne, construint un marc de relacions laborals que assegurï els drets dels treballadors i treballadores i garantint salaris dignes, avançant cap a un salari mínim de referència català que suposi un mínim del 60% del salari mitjà a Catalunya.

Hem de continuar treballant per afavorir la recuperació econòmica. Tot i les limitacions pressupostàries i competencials que tenim, el Govern de Catalunya vam poder evitar que el sotrac econòmic fos més profund abocant més recursos que cap altre govern autonòmic als sectors més afectats per la pandèmia, i vam evitar que les empreses afectades per la crisi haguessin de tancar, ajudant els autònoms i ajudant les treballadores i els treballadors.

Però no volem ni podem limitar-nos a la recuperació econòmica, volem fer un pas més, volem transformar el model productiu, fer-lo més sostenible, més resilient davant les crisis, actiu davant l'emergència climàtica i adaptat a les noves realitats, situant les persones i la vida al centre del model productiu. L'administració ha de tenir una visió emprenedora, contribuir a impulsar projectes estratègics pel país, projectes que han de partir d'una inequívoca responsabilitat i voluntat de justícia social.

Una fórmula que s'inscriu en l'actual corrent polític europeu de transformació socioeconòmica, que substitueix el fracassat model neoliberal. Els governs no ens podem limitar a ser correctors del mercat, n'hem de ser creadors i esdevenir guies per garantir el bé públic. Volem ser un estat emprenedor. A través d'AVANÇSA incrementarem la participació pública en el teixit empresarial que ha rebut ajudes,

treballarem per al retorn al tresor de les inversions públiques, i per donar suport a les indústries emergents.

L'eix central d'aquesta transformació del model productiu ha de ser sector industrial, pel seu poder de tracció del conjunt de l'economia, perquè juga un paper decisiu davant de l'emergència climàtica, i perquè és el sector que genera una ocupació més estable i de més qualitat. Per això ja hem iniciat els treballs per un nou Pacte Nacional per a la Indústria de Catalunya que, amb la participació de tots els sectors implicats, actualitzi la política de reindustrialització per al període 2022-2025.

La transformació del nostre model productiu la farem potenciant també el sector de l'economia social i solidària, que per la seva naturalesa connecta plenament amb els objectius als que aspirem. La gestió col·lectiva i democràtica, la participació activa de les persones sòcies en tots els àmbits de gestió i de decisió, l'arrelament al territori i el fet de prioritzar les persones i la vida, la situen en una gran posició estratègica. Tenim pendent definir el marc jurídic de l'economia social i solidària. Compto que entre tots, Govern i Parlament, treballarem perquè la nova Llei d'Economia Social i Solidària s'aprovi al més aviat possible. Des del Govern ja hem començat.

Volem que Catalunya avanci en conjunt i, per tant, les polítiques de coneixement són un element clau i imprescindible per a la cohesió social i la vertebració i l'equilibri territorial del nostre país.

Catalunya se situa avui en posicions capdavanteres a Europa i el món pel que fa a l'àmbit universitari i de recerca, amb un model de referència i d'alt valor afegit. Hem de continuar en aquesta línia, a la vegada que cal potenciar i millorar la transferència de coneixement i innovació. És imprescindible que la recerca arribi al teixit productiu, social, educatiu, econòmic, cultural, sanitari, etc., traient el màxim profit de la capacitat del sistema de generació i transmissió de coneixement.

En aquesta línia, el Govern enfortirà el sistema d'universitats i de recerca. Cal consolidar el model europeu d'educació superior i establim els fonaments d'un nou model de finançament sòlid i estable de les universitats que reflecteixi el compromís del país amb les universitats i la recerca com a garantia de futur i de progrés.

Perquè Catalunya avanci en conjunt, per transformar la Catalunya sencera, un dels grans reptes que tenim és la digitalització de l'economia. Catalunya ha d'esdevenir el que diem una nació digital que sigui competitiva en l'esfera global, un context on

les economies digitals i digitalitzades són cada cop més presents i decisives. Per assolir-ho, cal tenir un país, com diu moltes vegades el vicepresident, connectat per terra, mar, aire i espai, i per això és imprescindible desplegar les infraestructures digitals que permetin que el territori estigui interconnectat digitalment, de manera que s'afavoreixi l'accés de totes les persones a les oportunitats laborals, educatives i comercials, amb independència d'on visquin o treballin.

Eines com el teletreball han vingut per quedar-se i cal poder afavorir-lo des de qualsevol racó de Catalunya, una eina, el teletreball, que ens pot permetre abordar reptes com el despoblament. Per això definirem un nou model d'innovació digital territorial a partir d'espais o zones d'activitat d'interès per al desenvolupament i per a la innovació orientats a la creació d'ecosistemes empresarials digitals específics del territori, amb especial atenció a les zones rurals o amb risc de despoblament. I desenvoluparem un pla per superar la bretxa digital, per tal d'avançar en el desenvolupament social i econòmic del país i la plena igualtat d'oportunitats.

Revertir els efectes negatius de la pandèmia sobre el teixit econòmic i social i aprofitar l'oportunitat que representen els fons europeus són els dos grans reptes d'aquesta legislatura.

Hem de tenir molt clar que Catalunya pateix fa anys els efectes d'un dèficit fiscal i d'inversions endèmic, una situació que el Govern té la voluntat de corregir per avançar cap a la sobirania plena. Amb tot, amb els recursos de què disposem hem d'elaborar els pressupostos. L'objectiu és assegurar la sostenibilitat econòmica a mitjà i llarg termini i millorar la capacitat financera de la Generalitat. El Govern espanyol ha establert un objectiu de dèficit del 0,6% i no de l'1,1% com havíem demanat. És evident que això limita la nostra capacitat d'actuació econòmica.

Hem de ser conscients que 85 de cada 100 euros que el Govern pot gastar en el nou pressupost ja estan assignats a despesa corrent per atendre serveis públics fonamentals. Per això a Catalunya l'estat del benestar és un estat del benestar català, perquè el finança fonamentalment la Generalitat. Aquest fet, que 85 de cada 100 euros estiguin ja compromesos, demostra la nostra limitada capacitat d'actuació i que ens impedeix poder millorar les condicions de vida de la ciutadania d'acord amb els impostos que paguem totes les catalanes i tots els catalans.

Serem el màxim d'eficients amb els recursos de què disposem i en farem una distribució social, justa i equilibrada. I, alhora, no renunciarem a fer ús de les eines de què disposem per ampliar la capacitat econòmica mitjançant la fiscalitat, com la lluita contra el frau fiscal o com la implementació que estem fent ara de mesures

fiscals que incentivin comportaments més respectuosos amb el medi ambient, potenciant així una fiscalitat verda.

Farem un esforç pressupostari en aquells àmbits que garanteixin el benestar i el progrés de les ciutadanes i els ciutadans, salut, educació, protecció social i cures. I també en l'àmbit de la cultura, entenent-la com un dret constitutiu més de l'Estat del Benestar. Som conscients que el cultural és un dels sectors que més ha patit les conseqüències de la pandèmia, de les restriccions d'activitat i mobilitat.

Volem cuidar la cultura, volem revaloritzar la cultura com un actiu social i creatiu del nostre espai, del nostre país i de la nostra època. És el moment d'impulsar una nova renaixença cultural postpandèmia. Per fer front als estralls derivats de la pandèmia, caldrà disposar dels recursos adequats, que xifrem en l'assoliment del 2% del pressupost de la Generalitat al final de la legislatura.

Aconseguir ser un sistema cultural de referència internacional requereix l'aportació de tothom, perquè la cultura comenci a ser un element present ja en l'escola i ens acompanyi en tots els moments i tots els àmbits de les nostres vides. Cal garantir l'accés lliure i universal a la cultura com a dret bàsic inalienable. Cal dinamitzar el sector audiovisual com a font de creixement econòmic i també per a la preservació de la diversitat cultural europea des de la identitat pròpia de Catalunya en un mercat globalitzat.

En aquest sentit, és imprescindible que la nova llei espanyola de comunicació audiovisual protegeixi la llengua catalana i el nostre sector audiovisual. L'audiovisual ocupa bona part del nostre temps i per això és tan important garantir-hi la presència de la llengua i la cultura catalana. Hem de dedicar esforços al sector audiovisual català. I ja hem començat a fer-ho des de Catalunya: avui mateix, el Govern ha fet el primer pas per elaborar la modificació de la llei catalana de comunicació audiovisual, actualitzant el marc normatiu vigent des del 2005, que ha quedat totalment desfasat. Protegim el present i el futur de la llengua catalana.

La llei estatal de l'audiovisual pot ser dues coses: una estocada o una oportunitat per al català. A ningú se li escapa que el text original era una estocada que podríem considerar definitiva. Per sort, la feina del Govern de Catalunya, també dels parlamentaris a Madrid, ha servit per aturar-la i ara treballem per esmenar-la, fent servir tota nostra força i el nostre compromís.

En paral·lel, la llei catalana necessita el màxim consens amb el sector, incloure totes les propostes de futur, ser un autèntic motor de producció audiovisual i d'impuls de la producció en català i al mateix temps ser un pol d'atracció tecnològic

i de talent. La llei actual és una molt bona llei, però va ser feta l'any 2005, quan tot just s'apuntava la possibilitat de consum online i encara es pensava en un ús de l'audiovisual emmarcat en el consum lineal de televisió.

És prioritari impulsar de manera especial l'audiovisual, per tal de dinamitzar l'activitat econòmica en un sector estratègic que crea imaginari i referents. I aquí, sense més demora, impulsarem un Hub Audiovisual i del Videojoc, centre de referència del sud d'Europa que s'ha d'estructurar entorn d'una infraestructura de recerca, innovació i producció per tornar a fer que la indústria audiovisual catalana sigui capdavantera.

Aquest Hub ha de permetre la creació de continguts audiovisuals i digitals innovadors que puguin ser reconeguts arreu de la indústria, del país i del món. Aquest és un sector estratègic que ha d'arrelar en el territori, potenciar la indústria pròpia i donar oportunitats al talent local.

I entrant en el sector de televisió i mitjans de comunicació, la renovació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i del CAC és urgent i ens correspon als diputats del Parlament de Catalunya. Els òrgans de gestió i control de l'audiovisual tenen direccions caducades i una situació precària que necessiten ser renovats per agafar un nou impuls i planificar una estratègia a mitjà i llarg termini. Una renovació que ningú pot encallar perquè és necessària i imprescindible.

Tenim eines, però cal renovar-les i això passa pel consens en aquest Parlament. Ningú pot pensar que la situació actual és millor que la que vindrà i per això cal una direcció que marqui el rumb necessari per fer de nou de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals un dels motors de producció i promoció de la llengua catalana. I dins d'aquesta aposta cal consolidar i estabilitzar l'Agència Catalana de Notícies: l'ACN necessita un pla per deixar d'estar sempre en perill.

Renovar els òrgans de direcció és el primer pas, imprescindible. Un cop fet això cal un nou contracte programa que ha de mirar més enllà de l'aportació econòmica i plantegi elements estratègics d'impuls al català, de promoció de l'audiovisual i de millora tecnològica. Alhora s'haurà d'afrontar reptes per relançar la televisió, rejuvenir la plantilla i mantenir uns canals que apostin pel lideratge però no només quantitatiu, també de qualitat periodística i de producció audiovisual.

Estem compromesos, i és autoexigència, enfortir la nostra llengua i la nostra cultura. En moments complexos com els actuals, en què estem determinats a obrir una nova etapa de país amb ambició política de fer un estat independent, cal enfortir el que ens fa ser una nació, que és la nostra llengua i la nostra cultura.

El català és un actiu que hem de revaloritzar com a llengua de trobada, com a llengua de cohesió social, i per això impulsarem el Pacte Nacional per la Llengua, que persegueixi objectius compartits, com que tothom a Catalunya estigui en disposició d'entendre i parlar el català o que el català tingui presència en tots els àmbits.

Transformació verda

L'acció climàtica és el repte ambiental més rellevant a què ha de fer front el conjunt de la humanitat al segle XXI, i Catalunya no en pot restar al marge. El repte és global i, per tant, la resposta també ha de ser global, i, alhora, transformadora. Catalunya, i la resta del món, necessita emprendre el camí de la revolució verda. Davant l'emergència climàtica no ens podem quedar impassibles, hem d'actuar, i amb urgència.

La transformació del model productiu ha d'anar acompanyada de la imprescindible transformació energètica. La transformació verda ha de tenir com un dels objectius acabar amb el model energètic basat en la crema de combustibles fòssils i l'energia nuclear. Les energies renovables són les que ens han de permetre descarbonitzar les nostres vides i reduir l'emissió de gasos contaminants a l'atmosfera. Hi anem endarrerits i hem de fer un gran salt endavant.

Per això que vam anunciar la modificació del Decret llei 16/2019, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls de les energies renovables, per tal d'assegurar que els projectes de noves instal·lacions també comptin amb la participació dels habitants dels nuclis on es volen situar. La transició cap a les renovables és inajornable, però si aquesta transició no la fem nosaltres ens la faran des de fora i seguint amb el model energètic extractivista i oligopolístic que ha predominat fins ara.

Entre les actuacions que el Govern vol impulsar, vull destacar el desenvolupament del Pacte Nacional per a la Transició Energètica, que ha de tenir com a objectiu arribar al 100% de renovables el 2050, i l'aprovació de la Llei de Transició energètica, en coherència amb els objectius establerts a la Llei de canvi climàtic i sota un model energètic sobirà, democratitzat, sostenible, 100% renovable i de proximitat.

I crearem una companyia energètica pública que ens permeti influir des de l'administració pública en el sector de l'energia, una energètica pública capaç

d'incidir en totes les fases del sector elèctric, per poder definir i planificar el model de transició energètica. Els objectius han de ser:

- Participar en la propietat de noves plantes de generació renovable i ajudar i participar en el desenvolupament de comunitats energètiques renovables i ciutadanes.
- Entrar a la gestió pública de les centrals hidroelèctriques de les quals en caduquin les concessions.
- Coordinar la participació en la gestió dels serveis de recàrrega de vehicles elèctrics.

La preservació de la biodiversitat és un dels nostres grans objectius lligats a l'acció climàtica. L'Estratègia d'infraestructura verda de Catalunya i la posada en funcionament de l'Agència de la Natura han de ser dos elements decisius per ajudar en el repte de la conservació del nostre patrimoni natural i de la biodiversitat.

En aquesta conservació del nostre entorn hi ajudarem, i molt, si generem menys residus i els que generem els reciclem o els valoritzem. Per això fomentarem la recollida selectiva, l'economia circular, la valorització dels residus, la disposició del rebuig i la recuperació d'espais i sòls degradats.

En la transformació del nostre model productiu, en la transformació verda de Catalunya, és cabdal actuar en les polítiques agroalimentàries. Hem de transformar el nostre sistema de producció d'aliments cap a un model que ens permeti assolir un major grau d'autoabastiment d'aliments de qualitat, saludables i de proximitat i, a la vegada, donar resposta als reptes que té el planeta i també Catalunya pel que fa a l'emergència climàtica i a la pèrdua de la biodiversitat. Volem un sector agroalimentari sostenible econòmicament, socialment i mediambientalment.

Un dels motors que guiarà aquest Govern és la cohesió territorial. Per a un desenvolupament territorial equilibrat de les zones rurals, hem d'impulsar la diversificació econòmica fomentant com a primer pas la competitivitat de l'agricultura, la ramaderia, la pesca i la cogestió sostenible dels recursos naturals.

Per això desplegarem la Llei d'espais agraris, orientada a afavorir el relleu generacional i a posar en producció les terres en desús, desplegarem el programa de modernització de regadius, continuant les obres del Segarra-Garrigues, modernitzant el canal d'Urgell o executant el projecte Xerta-Sénia, i aprovarem i desplegarem l'Agenda rural de Catalunya, dotant el territori de serveis suficients perquè les persones puguin desenvolupar el seu projecte de vida personal i/o professional allà on lliurement escullin.

No només hem de connectar el territori amb infraestructures digitals, com he explicat abans, sinó també amb infraestructures físiques, que ens han de permetre cohesionar i connectar tots els punts del nostre país entre ells i connectar-nos amb l'exterior.

Unes connexions amb una xarxa viària, ferroviària, aeroportuària i portuària més segura, més sostenible, més eficient i més intel·ligent. El nostre objectiu és promoure la descarbonització de la mobilitat, la connectivitat ha d'anar lligada a la preservació del nostre entorn, a la preservació del medi natural i a la lluita contra el canvi climàtic.

I tot això passa per assolir una xarxa potent de transport públic, amb freqüències millorades, adaptant-les a les necessitats de cada territori, millorant la intermodalitat. Hem d'aconseguir que el transport col·lectiu sigui el primer mitjà de desplaçament escollit per la ciutadania enfront del vehicle privat.

És imprescindible disposar de totes les eines al nostre abast per aconseguir-ho. És necessari i imprescindible que totes les infraestructures viàries, ferroviàries, portuàries i aeroportuàries siguin gestionades des del nivell de govern més proper a les persones i al territori. No volem més incompliments, ni un sistema de transport que no respon a les necessitats que tenim com a país.

En aquest sentit, no acceptarem imposicions de cap mena. En matèria aeroportuària apostem perquè Catalunya disposi d'un aeroport connectat directament al món amb vols intercontinentals. Volem desenvolupar el model aeroportuari connectant amb alta velocitat els aeroports de Reus i Girona, un model que respongui a les necessitats de l'economia productiva, que respecti la biodiversitat i el patrimoni natural, i que lluiti contra l'emergència climàtica reduint l'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

Per això ens cal assolir el traspàs de la gestió de l'Aeroport de Barcelona-El Prat, de l'Aeroport de Girona i de l'Aeroport de Reus, per poder decidir des de Catalunya quin és el model aeroportuari i també el model productiu que volem com a país.

En aquest sentit, lamento que la posició del Govern de l'Estat hagi estat situar un ultimàtum sobre el futur aeroportuari català, impeding d'aquesta manera que el futur dels aeroports de Catalunya es pogués concretar de forma consensuada entre totes les administracions del país. Seguirem treballant en el nostre propi model.

Més enllà de les infraestructures, la vertebració del territori també passa per tenir-lo ben endreçat i ordenat. Un país tan heterogeni com el nostre, que conjumina una potent àrea metropolitana amb un sistema de ciutats petites i mitjanes que articulen el conjunt del territori, necessita eines específiques per a cada cas, que vetllin per assolir la màxima eficiència territorial, per minimitzar la desigualtat urbana i territorial i evitar el despoblament.

En aquest sentit, l'Agenda Urbana de Catalunya ha de consolidar-se com el marc estratègic perquè viles i ciutats siguin la punta de llança en l'assoliment d'un país digital connectat, independent i innovador.

I, paral·lelament, desenvoluparem l'estratègia de dinamització dels municipis del món rural que ens permeti enfortir les potencialitats dels territoris i mitigar les desigualtats territorials i el despoblament de les zones de muntanya. Entre aquestes accions i en aquest marc hi comptem el suport a la candidatura dels Jocs Olímpics d'Hivern Pirineus-Barcelona, que entenem com a oportunitat si la situem en un marc ecològic, social i econòmic sostenible a partir d'un ampli consens social, territorial i polític, i amb el compromís d'impulsar una consulta al conjunt de la ciutadania dels pobles afectats Pirineu. Farem la consulta i la farem l'any vinent. Ha de ser possible fer els Jocs d'Hivern amb aquests criteris, amb consens i adaptant-nos als reptes globals que tenim plantejats.

Transformació feminista

Les desigualtats, les discriminacions i les violències són alhora causa i conseqüència de sistemes d'opressió de caràcter estructural que generen una dominació arbitrària com l'heteropatriarcat, el racisme o l'antigitanisme. La igualtat és un imperatiu democràtic, perquè sense igualtat no hi ha llibertat individual o col·lectiva.

Així doncs, l'acció del Govern s'encaminarà a construir un país on pagui la pena viure, a garantir el dret de les dones a viure lliures de rols imposats i d'estereotips, lliures sobretot de violències. La transformació feminista del país és un imperatiu democràtic, i ho és per a totes les administracions i poders públics. En aquest sentit, el Departament d'Igualtat i Feminismes és una estructura clau del Govern que té l'encàrrec explícit de transversalitzar el principi d'igualtat en les actuacions del Govern, de liderar aquesta transformació en clau feminista.

Partint d'una idea de llibertat positiva, de la llibertat com a no dominació, que només es pot exercir de manera col·lectiva, l'acció del Govern té com a objectiu

l'equitat, és a dir, la distribució justa dels drets, de les obligacions, de les oportunitats i dels recursos, sobre la base del reconeixement i el respecte a la diferència.

Per assolir una equitat de gènere real cal seguir dotant el país de les eines més potents per fer-ho possible. Per aquest motiu elaborarem un avantprojecte de llei de modificació de la Llei 17/2015 d'igualtat efectiva de dones i homes. I també desplegarem una estratègia d'equitat menstrual emmarcada en una estratègia nacional per a la garantia dels drets sexuals i reproductius.

Com a exemple, l'accés als productes d'higiene menstrual es calcula que suposen uns 100 euros l'any per càpita per a les dones. Això fa que una de cada quatre dones sovint hagi d'escollir entre comprar productes d'higiene menstrual o altres productes bàsics, i que hi hagi nenes que es vegin obligades a faltar a l'escola per aquest motiu. Recordem que l'Estat espanyol continua aplicant-hi l'IVA general i no el superreduït que els correspondria com a productes de primera necessitat.

D'altra banda, els productes mensuals d'un sol ús tenen un important impacte ambiental. Per tots aquests motius, volem desenvolupar unes mesures per potenciar l'equitat menstrual que enllaci les transformacions feminista, verda i social que ens comprometem com a Govern. El desplegament d'aquesta política s'iniciarà ja en aquest mateix curs escolar, i es traduirà en la distribució gratuïta de productes sostenibles mediambientalment a centres educatius, així com a altres col·lectius de dones en situació de vulnerabilitat, i en accions formatives i d'assessorament que amplii la informació sobre la menstruació.

Prioritzarem, doncs, l'accés a productes reutilitzables com la copa menstrual, perquè no només tenen impacte positiu en la salut i en l'estalvi econòmic sinó que redueixen significativament l'impacte mediambiental en residus.

La desigualtat entre homes i dones es dona en molts altres àmbits, de fet en tots, com el laboral. El treball transversal entre el Departament d'Empresa i Treball i el Departament d'Igualtat i Feminismes ha permès dissenyar una línia específica dotada amb 21 milions d'euros per a la contractació de dones víctimes de violència masclista, o les que es troben en situació de discriminació per lloc de procedència, ètnia o religió.

La violència contra les dones és un instrument d'intimidació constant del patriarcat que suposa una greu violació dels drets humans. La seva eradicació constitueix per a aquest Govern una qüestió política de primer ordre. Perseguirem de manera implacable els maltractadors, els abusadors, els violadors, els vexadors, i els

portarem davant de la justícia. Les dones tenen els mateixos drets i deures que els homes. Per tant, a tothom se li deu respecte.

Reforçarem els serveis de la xarxa d'atenció i recuperació integral a les dones en situació de violència masclista, implementarem un nou model d'abordatge de les violències sexuals, vetllarem per la garantia de no revictimització en les actuacions dels poders públics davant d'un cas de violència masclista, i desenvoluparem les eines específiques per a l'abordatge de les violències en els àmbits educatiu, digital, obstètric i polític

La desigualtat també la trobem en l'àmbit de l'esport, un lloc on la desigualtat ha estat més present i on més es visualitza. En aquest àmbit, també hem de realitzar la transformació en clau feminista, aquesta ha de ser la legislatura de l'esport femení. Som una societat que ens volem lliures de masclismes i patriarcat, volem que l'esport femení arribi al lloc que es mereix, que deixem de diferenciar-lo amb aquest adjectiu, però que abans cal arribar a dotar-lo dels recursos per situar-lo al lloc que li correspon i ho farem desenvolupant el Pla Nacional d'Impuls de l'Esport Femení en coordinació amb tots els agents esportius i institucionals.

Farem dels drets humans un pilar bàsic d'aquest Govern, per això implementarem un model d'intervenció integral centrat en la víctima davant els delictes d'odi i les discriminacions, desplegant la Llei d'igualtat de tracte i no discriminació. I combatrem les expressions i pràctiques d'odi a través de la lluita contra les notícies falses i els estigmes envers determinats grups socials i col·lectius.

En aquesta mateixa línia, desenvoluparem accions de suport i acompanyament a les persones i les organitzacions que treballen en la defensa dels drets humans a Catalunya, incloent-hi la defensa dels drets civils i polítics.

Les polítiques de memòria són igualment clau per a la promoció dels drets humans. Per aquest motiu, el Govern, a través del Departament de Justícia, elaborarà l'Avantprojecte de Llei integral de memòria democràtica de Catalunya i treballarà per convertir la Prefectura Superior de Policia de Via Laietana en un centre d'interpretació de la memòria i de denúncia del franquisme. Avui no és un símbol democràtic i si algú ho considera un símbol democràtic demostra quina és la definició de democràcia que té, que està extremadament lluny de la nostra. Nosaltres treballarem perquè sigui un espai i un símbol de memòria democràtica, perquè les tortures que es van produir allà mai més tornin a passar enlloc i contra ningú.

Transformació democràtica

El gran objectiu de la transformació democràtica d'aquest Govern és aconseguir la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol mitjançant el procés de negociació. Després de les eleccions del 14 de febrer, les majories en aquest sentit van ser clares, les ciutadanes i els ciutadans es van poder expressar lliurement a les urnes, malgrat que va ser el millor context per fer-ho, enmig de la tercera onada de la pandèmia.

Però al costat d'això som molt conscients que una societat democràtica és molt més que l'elecció dels representants públics través de les urnes. És disposar d'un bon govern. D'un govern compromès amb la transparència, que tingui les parets de vidre, que reti comptes, que estigui en constant avaluació, que compti amb directius i alts càrrecs compromesos i compromeses amb la qualitat dels serveis públics i el funcionament de l'Administració, així com amb els principis ètics i les bones pràctiques.

Un govern conscient que els recursos públics són escassos i que cada euro que invertim ha de tenir el màxim retorn social. Cada euro que s'inverteix de manera ineficient significa perdre oportunitats, i ho hem d'evitar. Cada euro que no s'inverteix amb una finalitat pública és malversació, és delictes, i ho perseguirem. Continuarem lluitant contra la corrupció i enfortint la integritat pública dels alts càrrecs i directius públics.

Un bon govern es fonamenta també en un govern obert, una competència transversal de transferència de coneixement, de participació i col·laboració amb la ciutadania i entre les administracions, el sector públic, l'àmbit social, el tercer sector i les empreses. Amb un govern obert es reactiva el país, es fomenta la innovació i es lluita contra la corrupció.

Un govern obert és un govern transparent: un govern que difon i dona accés a la informació pública i un govern que obre les dades a la ciutadania i a les entitats públiques, també a l'àmbit social i privat per afrontar col·laborativament els reptes globals, tot integrant la intel·ligència col·lectiva a la política pública, mitjançant processos participatius.

Un bon govern, un govern obert i una bona administració, aquesta és la nostra voluntat. Com per exemple aconseguir-ho a l'Administració de justícia, que volem que sigui propera a la ciutadania, més àgil i més eficient.

Hem de dir que és complicat disposar d'una bona Administració de justícia quan està infrafinançada. Des que el 1996 es van traspasar les competències a la Generalitat de Catalunya no s'han tornat a revisar els paràmetres de finançament. El Govern de l'Estat ens ha d'abonar els 6,2 milions d'euros pendents de les últimes inversions en jutjats per poder-ne afrontar de noves, i ens ha d'ingressar els 60 milions d'euros pendents en taxes judicials que es recapten a Catalunya, que van prometre que finançarien el torn d'ofici. La defensa de les persones més vulnerables.

Amb tot, la Generalitat continuarà treballant per transformar, digitalitzar i modernitzar l'Administració de justícia per fer-la més àgil. En aquesta transformació del model de justícia cap a una justícia més àgil impulsarem la via extrajudicial per a aquells conflictes que es puguin resoldre a través de mecanismes alternatius –com la mediació– que disminueixin els casos que acaben als jutjats. Volem que les desavinences es resolguin a través d'acords. Apostem per la resolució alternativa dels conflictes.

Perquè l'Administració de justícia a Catalunya sigui un reflex de la nostra realitat social i cultural, cal que tingui el dret civil català com a base de la seva praxi. Per això, el reivindicarem, el potenciarem, l'invocarem i el continuarem posant al dia, d'acord amb les noves necessitats de la societat catalana.

Buscarem les vies que ens portin a tenir jutges i jutgesses i funcionaris i funcionàries de l'Administració de justícia arrelats a Catalunya, amb coneixement de la realitat social, de manera que es redueixi l'alta rotació actual. El model que volem passa també per tenir una justícia que asseguri els nostres drets lingüístics, que es pugui rebre i prestar en català.

Volem un model de justícia propi i de referència per a la consecució de drets i llibertats. I també volem transformar el model de seguretat pública que, com en tota societat democràtica, garanteixi l'exercici de drets i llibertats. La transformació democràtica la farem possible gràcies a un model de seguretat públic que l'asseguri.

A través dels Cos dels Mossos d'Esquadra empararem la igualtat de drets de tothom i vetllarem pel respecte a la diversitat de la ciutadania, lluitant contra tota forma de discriminació. I també assegurarem que es pugui gaudir de l'espai públic fent compatibles tots els usos, i que aquests s'exerceixin amb bona convivència i civisme.

La Covid-19 ens ha fet replantejar novament el debat entre seguretat i llibertat. No són dos elements incompatibles, nosaltres entenem que no hi ha llibertat sense seguretat, i que la seguretat ha de garantir drets i llibertats, especialment en situacions de màxima vulnerabilitat. Amb aquests paràmetres actualitzarem el model de seguretat pública, potenciant-ne la transparència i l'eficiència, la coordinació dels cossos, que sigui més pròxima i que garanteixi la no-discriminació.

En aquesta transformació del model de seguretat pública incorporarem nous elements de prevenció i mediació com a principal estratègia per a la resolució de conflictes en les actuacions policials, elaborarem plans de seguretat per als col·lectius vulnerables, com el de les persones grans, les víctimes de la violència masclista, o els infants i adolescents.

Aquest Govern, com fa qualsevol govern democràtic del nostre entorn, també té el deure d'explicar al món què és Catalunya i quins són els nostres interessos. L'acció exterior és una competència que forma part de l'estricta normalitat democràtica d'un país i en el nostre cas, a més, és una competència reconeguda per l'Estatut. És una política de país bidireccional en benefici de tota la ciutadania.

En un context de pandèmia, de crisi econòmica i social, de reptes globals, en els quals Catalunya hi ha de participar, la presència internacional del nostre país és irrenunciable. Sota la premissa que per als reptes globals calen solucions globals, els tres conceptes que guiaran l'acció exterior del Govern en aquesta legislatura són presència, influència i compromís.

Volem ser un estat independent, un país que formi part de la família d'estats. La tasca de promoció internacional del nostre país no la farà ningú per nosaltres, ni en l'àmbit econòmic, ni social, ni cultural i ho demostra constantment l'Estat, quan impedeix, per exemple, que el català, una llengua parlada per milions d'europes, no sigui a hores d'ara una llengua oficial de la Unió Europea. Per això situarem l'acció exterior del Govern de Catalunya al seu màxim potencial possible, amb tota l'ambició.

Aquest és un govern que reflecteix una majoria escollida a les urnes, que compta amb un ampli suport parlamentari, que sorgeix d'un mandat independentista del 52% dels votants. I per tant explicarem a l'exterior, sense intermediaris ni distorsions, quina és la realitat social i política de Catalunya, en la seva diversitat, però l'explicarem.

Per tot això consolidarem l'acció exterior de Catalunya a través, entre altres actuacions, de l'aprovació del nou Pla estratègic de l'acció exterior i de la UE per al període 2023-2026, i de la consolidació i reforç de la xarxa de delegacions a l'exterior i oficines sectorials com a representació institucional del Govern.

La cooperació catalana al desenvolupament també és una peça clau del nostre compromís amb la humanitat i de la política d'acció exterior catalana. Catalunya està compromesa amb el desenvolupament global, el foment de la pau i dels drets humans, aquesta és l'aportació que volem fer al món. Per això seguirem executant el Pla Director de Cooperació al Desenvolupament actual i aprovarem el del període 2023-2026, i incrementarem el pressupost de cooperació amb l'horitzó del 0,7% cap a l'any 2030.

Aquestes són, en resum, les línies mestres i les principals actuacions que té planificades el nou Govern i que estan al pla de Govern. Unes línies i unes actuacions alineades absolutament amb els disset Objectius per al Desenvolupament Sostenible aprovats per les Nacions Unides en el marc de l'Agenda 2030.

Transformació, progrés, justícia social i democràcia. No som aquí per fer el que s'ha fet sempre, per continuar fent les coses que sempre s'han fet. Trobarem moltes resistències, però ens en sortirem. Tenim l'obligació, tinc l'obligació; tenim la voluntat i tinc la voluntat i tinc l'obsessió de millorar la vida de la ciutadania del nostre país, de treballar per a la Catalunya sencera, per construir una societat socialment justa, econòmicament pròspera, democràticament avançada i plenament lliure. Això és el que farà aquest Govern. Això és el que faré jo com a president.

Em vaig comprometre i treballo com a president de tots i totes les catalanes. I per tant ho faré tot perquè el poble català pugui decidir lliurement el seu futur a les urnes. La democràcia, el referèndum, és la proposta més inclusiva que hi ha, és la proposta que permet a totes les opcions expressar la seva veu i tenir l'oportunitat de guanyar. Totes les opcions han de poder guanyar i totes hem d'acceptar el resultat. Això és el que farem possible.

I quan arribi aquest moment, que arribarà perquè és absolutament inevitable, quan puguem decidir el futur a les urnes, aleshores posaré tots els meus esforços perquè guanyi el Sí, el Sí a la independència de Catalunya.

Ho vaig dir a la investidura i ho torno a dir avui, treballo com a president de tots i cadascun dels catalans i les catalanes i farem tot el possible per la culminació de la independència de Catalunya.

Visca Catalunya lliure!